

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Adolpho sacerdote, qui in hostia vidit virginem cum infante, deinde
agnum, postea crucifixum, cap. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

& ille alijs, quodā die de autore tantæ visionis interrogatus, me audiente respondit: Certissimè illa die CHRISTVS hîc visus est, & nihil plus dicere voluit. Postea duobus sacerdotibus, Theoderico scilicet de Lureke & Constantino, visionem relauit: quod intelligens Winādus infirmarius noster, posito eo in infirmitorio, ait: Bone frater Godeschalce, vidistis in missa Saluatorem? Respondente illo simpliciter, Eriā, adiecit; In quali forma? In forma, inquit, infantis. Et ille, Quid fecistis ei? Respondit, Oscularus sum eum ante os suum. Ad quod Winandus, Et quid postea actum est? Ego, ait, super altare eum posui, & reuerso eo in formam priorem, sumpsi illum. Eadem die moriens confessus est Abbati nostro domino Henrico.

APOLLONIVS: Gloriosa sunt quæ dicis, sed miror, si talia aliquando reuelantur etiam malis sacerdotibus.

CÆSARIVS: Sicut bonis ad bonitatis remunerationem, ita nonnunquam Dominus malis sacerdotibus se ostendere dignatur ad correctionem, verbi causa.

CAPVT III.

CVM Dominus Abbas prædictam visionem, visitandi gratia pergens in Frisiam, cuidam militi recitasset, ille Adolpho sacerdoti de Dieferne recitata replicauit: quod vbi ille audiuit, suspirans ait; Ad quid Dominus Deus viris sanctis, & in fide perfectis, talia ostendit? Mihi peccatori meique similibus, qui sæpe de hoc Sacramento dubitamus, huiusmodi visiones deberent reuelari. Die quadam, cum idem Adolphus missam celebraret, & ante Agnus Dei hostiam leuasset ad frangendum, in ipsa hostia virginem in sede residere infantemque in sinu seruare cõtemplatus est: nosse volens quid esset, ex altera parte, mox vt hostiã vertit, agnum in ea conspexit: quam rursus regirans, vidit in ea, quasi per vitrum, Christũ in cruce pendentem capite inclinato. Videns hoc sacerdos extimuit, diu stans & deliberans, vtrum ibi subsistere vel sacramentum perficere deberet; cuius actibus Dominus placatus, sacramẽto formam prio-

rem reddidit, & ille missam perfecit: cumque populus de tanta mora miraretur, ipse ambonem accendens, cum lachrymis populo visionem retulit, & signati sunt eadem hora ab eo homines quinquaginta; erat enim octava Apostolorum Petri & Pauli. Nec miror, si sic perspicue, & tam iocunde, sicut Godeschalcus, eum videre non potuit, quem quotidie sibi ad iudicium immolauit & sumpsit: habebat enim cubicinam, nuper tamen audiui, quod vitam suam, occasione ut spero eiusdem visionis, emendare incipiat, & feminam in monasterio sanctimonialium in Runegen locare proponat. Hæc mihi à Bernardo monacho nostro recitata sunt, ipsique ab eodem Adolpho. Saluator corporis sui veritate in hoc sacramento, ut prefatus sum, bonis sacerdotibus ostendere dignatur, ut consolentur; in fide nutantibus, ut erigantur; male uiuentibus, ut terreantur, ecce exempla.

CAPVT IV.

Venerabilis Episcopus Liuoniae, & magister Lambertus Decanus sanctorum Apostolorum in Colonia, cum ante annos paucos simul ad curiam pergerent imperialem, & in via de scripturis sermocinarentur, etiam mentio habita est de corpore Christi: Decano in hoc sacramento efferente fidem Christianam, episcopus respondit: Ego noui sacerdotem, qui nuper oculis corporalibus CHRISTVM in altari vidit. A quo cum Decanus personam, tanta visione dignam, extorquere tunc non potuisset, vltima die, quando separandi erant ab inuicem, episcopus ei confessus est, quia ipse esset. Hæc idem Decanus retulit Præposito Pleisensi, & ipse mihi. Quod verò Deus dubitantibus de hoc sacramento etiam suam carnem ostendat, subsequens sermo declarat.

CAPVT V.

Nondum puto duos annos esse elapsos, quod sacerdos quidam de sacramento corporis Christi dubitans, in castro, cui nomē * Wickindisburg, celebrauit, qui cum in canone de tam mirabili conuer-

* al. Vryc
ki. f.
burg.